

gaae saaledes, som den er vedtagen i Lands-
thinget, meget snart vil komme til at see om-
kring i Byerne, at den Indflydelse, Borgerne
hidtil have havt paa Kjøbstædernes communale
Bestyrelse, vil være betydeligt svækket ved den.
Jeg kan derfor ikke andet end udtale paa egne
og Mindretallets Vegne, at vi ansee det for
meget heldigere ikke at faae en Lov som denne,
end at den udkommer, og vi maae derfor
anbefale Mindretallets Forslag til det ærede
Thing.

S. Jørgensen: Jeg har i Fællesud-
valget, som har været nedsat i denne Sag,
sluttet mig til det Fleertal, som opstiller, at
den mindre Halvdeel skal vælges af den høis-
bestattede Femtedeel, naar denne idetmindste
svaerer $\frac{2}{3}$ af Communens samtlige Skatter.
Den samme Femtedeel vil efter dette Forslag
tillige komme til at deeltage i Valget af den
større Halvdeel, og jeg behøver derfor vel
neppe at sige, at jeg efter min tidligere Stil-
ling til denne Sag ikke har kunnet gaae ind
paa at tilraade dette Forslag, fordi jeg an-
saae det for det bedste og ønskeligste, men jeg har
tiltraadt det, fordi det var den eneste Mulig-
hed, der for Tiden forelaae til en Overens-
komst og desuden, fordi jeg, naar jeg tænkte
paa Fremtiden, ikke turde vente, at man senere
kunde opnaae noget Bædre. Naar jeg tænker
mig de nærværende Forhold i Kjøbstæderne,
saa vil jeg henholde mig til den Fremstilling,
der er givet af Udvalgets Mindretal ifor, hvori
der løseligt er betegnet, at de nuværende Væl-
gere skulle udgjøre omtrent $\frac{2}{3}$ af den skatte-
ydende Kjøbstadbefolkning, og at de Valgbare
skulle udgjøre omtrent $\frac{1}{3}$, eller jeg troer noget
derunder. Efter Fleertallets Forslag ville Alle
blive valgbare og Alle blive valgberettigede til
Valget af den større Halvdeel. Jeg kan saa-
ledes ikke see andet, end at det er et lille Frem-
skridt istedetfor det nu Bestaaende, jeg seer ikke
nogen Mulighed i, hvorledes man skal kunne
ordne Sagen, uden ved paa en eller anden
Maade at betage en eller anden af dem, som
nu have Valgret og Valgbarhed, noget af den
Magt, de nu ere i Besiddelse af. Som sagt,
jeg skal tilraade at stemme for det nu fore-
liggende Lovforslag, ikke fordi jeg anseer det

for det ønskeligste, men fordi jeg anseer det for
det bedste, man for Tiden og efter al Sand-
synlighed ogsaa i den første Fremtid vil kunne
naae.

Thune: Jeg skal meget gjerne tiltræde,
hvad den sidste ærede Taler udtalte, at det
foreliggende Forslag vistnok er det bedste,
man kan opnaae for Diebliffet, og de ærede
Medlemmer i Salen, der stemme med mig, i
den Overbeviisning, at det er et Fremskridt,
vilde derfor vist ogsaa stemme for, at Lovfor-
slaget udkommer som Lov; men idet vi betragte
Forslaget for at undersøge, om det er et Frem-
skridt eller ikke, maae vi fastholde, at det er
en udvidet Valgbarhed og Valgret, der gives,
at det er en Valgret, som gives til en stor
Deel af Stattehderne, som ikke før have havt
den. Den ærede Ordfører sagde, at denne
Valgret vilde komme en stor Deel Embeds-
mænd til Gode, der nu som Stattehdere komme
ind under denne Lov, som ikke havde været der
tidligere, og at dette vilde see paa de mindre
næringsdrivende Borgeres Beføstning; jeg troer,
at den ærede Ordfører maaskee er gaaet lidt
for vidt i mere at varetage den ene Sam-
fundsclassens Løve end den andens. Forsaa-
vidt Embedsmændene ere Stattehdere, bør det jo
glæde os; at de ogsaa faae Indflydelse paa Com-
munens Bestaatning, og at de altsaa komme ind
under denne Lov; vi bør ikke eensidig holde
os til kun at see paa de lavere Bestattedes
Interesse, men vi maae tænke paa alle de-
res Interesser, som komme ind under denne
Løvs Omraade. Forsaa vidt de Herrer mene,
at det er en Tilbagegang, da er det mig fuld-
kommen forklarligt, at de hellere vilde for-
kaste Løven end fremme den i denne Ses-
sion; men forsaa vidt det maatte stille sig tvivl-
somt for dem, om det virkelig skulde være en
Tilbagegang, er der et Moment, som jeg ikke
skal inblænde at komme frem med, og som mu-
ligt kan betvirke, at en Deel af dem, der ellers
vilde stemme imod Løven, vilde stemme for den.
Flere af det Parti, som tilkjendegive den af-
traadte Indenrigsminister deres særdeles An-
erkjendelse af hans Virksomhed, vilde vistnok i
Gjærningen ikke kunne vise denne deres Aner-
kjendelse paa en bedre Maade end ved at stemme